

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theophilo. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ρωμαϊκῶ χολατικῶ. κα.

Τὰς μὲν ἑλλήνων θεοποιίας, καὶ ἄς
καλῶσι θεογονίας, Ὀφείδης καὶ Ὅμηρος
καὶ Ἡσίοδος, καὶ ὅσοι κατ' ἑκείνους ἐ-
δίδαξαν, πολλὰς καὶ βίβλους καὶ δό-
ξας συνείραντες. τὴν ἡμετέραν δὲ ἱρη-
σκειάν δύο πικταὶ διδάξουσιν, ἅς ἐ-
πέμφαμεν, ἧν ἡ μὲν παρῆναι, ἡ
δὲ νέα ἀναθήνη καταγορεύεται. εἰ
δὲ ἀληθεύουσιν αὐτὰ μᾶλλον ἑκείνων
καὶ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς πράγμασι,
αὐτὸς ἐρήσειας πέπεισμαι, καὶ κρα-
τήσειας πᾶμεινον.

συνήρα-
τες.
δύοσε πικ-
τίδης.

ἐρήσει-
καταπίσει
τὸ.

Ζωσίμου. κβ.

Τινὲς σε φασὶν ἱεροσύνης ἔραν, πράγ-
ματος ἀνεπίκτη πολλοῖς, σοὶ δὲ καὶ
μάλιστα. ἢ τοίνυν τὸν σαυτῆ βίον
διόρθωσαι, ἢ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀ-
φαισῶν σοὶ ἀνακτόρων ἀπόστηθι.

Θεοφίλου. κγ.

Τὸ εἰρηυδὸν ἐν τῇ θεῖα γραφῇ, ἐπὶ
πάντων παρωτόκων ἀναγοιζόν μῆτραν
ἄγιον τῶ κρείων, ἔπει πάντοσ ἐρη-
ται παρωτόκου. μὴ ἔπως οἱ ἀμα-
θεῖς νομιέτωσαν, ἀλλὰ ἔπει ἐνὸς ἐ-
κείνου καὶ μόνου, τῆς ἐν τῶ πικταθαι
τὴν μήτραν ἀνοίξαντος. πάντων γὰρ
μῆτραν μίξις καὶ σωστικὰ ἀνοίγνυσι.
τὴν δὲ τὸν κρείων ἡμεῖς Ἰησοῦ Χρι-
στον κήσασαν, αὐτὸς συλληφθεὶς ἀ-
σώτως παρὰ χόμους ἠνοίξε, καὶ πά-
λιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν. ἀλη-
θῶς μὲν γενόμενος ἀνθρώπος, ἀληθῶς
δὲ ὢν καὶ θεός, καὶ παρὰ κύνεμους εἰς ἐξ
ἀμφοτέρων τῶ φύσεων.

ἀνοίγνυ-
σι.

ἐν ἀμφο-
τέραις ταῖς
φύσεσιν.

Κελαφ. κδ.

Ἐπισημονικῶς τὴν θεῖαν γραφὴν ἀ-
νελίξαι ὀφέλεις, καὶ τὰς αὐτῆς
δυνάμεις νενηγῶς ἀνιχνεύειν, καὶ μὴ
καταπολμαῖν ἀπλῶς τῆς ἀφαισῶν
καὶ ἀνεπίκτων μυστικῶν ἀναξίους

Ammonio scholastico. 21.

Deorum, quos Gentiles colunt, effectio-
nes, & ut vocant theogonias, hoc est Deo-
rum ortus, Orpheus & Homerus, & He-
siodus, alique omnes iis similes tradide-
runt, multis, & libris, & sententiis colle-
ctis atque compactis. Nostram autem re-
ligionē duo codices, quos ad te misimus,
docebunt: quorum alter vetus, alter nouū
Testamentum nuncupatur. An autem hi
libri, tum nominibus, tum rebus, ad veri-
tatem propensiores, quàm illi, sint: ipse, ut
mihi persuadeo, reperies, atque id, quod
melius erit, amplectēris.

Zosimo. 22.

Aiunt nonnulli te sacerdotij cupiditate
teneri, hoc est rei, quam multis, ac præfer-
tim tibi, attingere nefas est. Quare aut
mores tuos corrige, aut à templorum, quæ
tibi attingere minimè licet, cupiditate
abstite.

Theophilo. 23.

Id quod in sacra scriptura dictum est, ^{Genod. 13.}
Omne primogenitum adaperiēs vuluam, ^{Luc. 2.}
sanctum Domino vocabitur, nō de omni
primogenito dictum est, (ne hoc imperiti
homines existiment) verū de vno illo ac
solo, qui in partu vuluam aperuit. Etenim
omnem quidem vuluam concubitus ac
venereus complexus aperit: at eam, quæ
Dominum nostrum Iesum Christum pe-
perit, ipse sine femine conceptus, prodiens
aperuit, ac rursus clausam & obfignatam
reliquit: verè nimirum homo effectus, ac
verè item Deus existens, vnus idemque in
duabus naturis adorandus.

Crispo. 24.

Scitè & eruditè diuinam scripturam
euoluere debes, ipsiusque vires ac faculta-
tes prudenter inuestigare, nec mysteria ea,
quæ atrectare nefas est, quæq; compre-
hendi nequeunt, temerè atque impuden-